

Dato: 1. oktober 2010
J.nr.: 10/19151

Folketinget, Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 331, alm.del. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Spørgsmål nr. 331:

"Ministeren bedes redegøre for, hvorfor regeringen har opgivet at tage initiativ til en lovgivning, der indfører sanktionsmuligheder over for bevillingshavere, der diskriminerer minoriteter i nattelivet, sådan som regeringen ellers har lovet i regeringsgrundlaget fra 2007 samt i handlingsplanen "En fælles og tryk fremtid: handlingsplan om forebyggelse af ekstremistiske holdninger og radikalisering blandt unge" fra 2009. Spørgsmålet stilles i lyset af, at forslaget i "handlingsplan om etnisk ligebehandling og respekt for den enkelte" fra juli 2009 er erstattet med en oplysningskampagne samt en revision af den allerede eksisterende uddannelse af dørmænd."

Svar:

Regeringen offentliggjorde i juli 2010 en handlingsplan om ligebehandling og respekt for den enkelte. Handlingsplanen, der er tilgængelig på Integrationsministeriets hjemmeside (www.inm.dk), indeholder 21 initiativer, der blandt andet skal give plads til forskellighed og udbrede kendskabet til og respekten for grundlæggende demokratiske værdier og rettigheder i det danske samfund.

I forbindelse med udarbejdelsen af handlingsplanen blev det overvejet, om der burde indføres en særlig adgang til at inddrage eller frakende alkoholbevillingen fra restauratører, der overtræder reglerne i lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race (racediskriminationsloven).

Det har imidlertid været vurderingen, at en frakendelse, som alene begrundes i overtrædelse af racediskriminationsloven – i lyset af indgrebs meget vidtgående konsekvens for virksomhedens eksistens – vil forudsætte, at der er tale om grove eller gentagne overtrædelse af diskriminationsforbuddet. Endvidere vil såvel overtrædelsen som bevillingsfrakendelsen skulle fastslås ved dom. Dette svarer til, hvad der gælder for bevillingsfrakendelser begrundet i overtrædelser af restaurationslovens regler, jf. restaurationslovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Henset hertil – og til det nedenfor anførte om det meget begrænsede antal sager om diskrimination i nattelivet, der bliver anmeldt til politiet, samt de betydelige bevismæssige problemer, der er forbundet med førelsen af disse sager – har det imidlertid været vurderingen, at en særlig adgang til at fratage restauratører deres bevilling på baggrund af overtrædelser af reglerne i racediskriminationsloven ikke vil bidrage nævneværdigt til at løse problemerne med diskrimination i nattelivet.

Indsatsen mod diskrimination i nattelivet understøttes imidlertid på anden vis af handlingsplanen, idet der lægges op til at iværksætte en oplysningskampagne og en revision af den eksisterende dørmandsuddannelse (initiativ 17).

Oplysningskampagnen, som er forankret hos Integrationsministeriet, skal bidrage til større opmærksomhed på problemer med diskrimination i nattelivet og modvirke, at unge nydanskere udsættes for diskrimination. Revisionen af dørmandsuddannelsen tager blandt andet sigte på at øge fokus på kulturelle forskelle og på dørmændenes håndtering af mødet med nydanskere i nattelivet.

I tilknytning til ovenstående kan det oplyses, at det følger af racediskriminationsloven, at den, som inden for erhvervsmæssig eller almennyttig virksomhed på grund af en persons race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering nægter at betjene den pågældende på samme vilkår som andre, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. På samme måde straffes den, som af de samme grunde nægter at give en person adgang på samme vilkår som andre til sted, forestilling, udstilling, sammenkomst eller lignende, der er åben for almenheden.

Ifølge Rigsadvokaten blev der i perioden 2007-2009 alene rejst tiltale for overtrædelse af racediskriminationsloven i tre sager om diskrimination i nattelivet. I alle sager blev der foruden mod dørmændene også rejst tiltale mod virksomheden eller bestyreren. En af sagerne blev afsluttet med, at dørmændene blev idømt bøder på 1000 kr., mens der skete frifindelse for virksomheden, en anden af sagerne blev afsluttet med frifindelse af alle de tiltalte, og i den sidste sag blev dørmændene idømt en bøde på 1000 kr., mens bestyreren vedtog et bødeforlæg på 5000 kr.

I samme periode indstillede politiet efterforskning i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 2, i fire sager og opgav påtale i én sag i medfør af retsplejelovens § 721. Der ses ikke i perioden at være eksempler på, at anmeldelser om diskrimination i nattelivet er blevet afvist.

Det begrænsede antal anmeldelser og tiltalerejsninger for overtrædelse af racediskriminationsloven kan ikke nødvendigvis tages som udtryk for, at personer ikke i videre omfang bliver udsat for diskrimination i nattelivet. Dette er også én af begrundelserne for, at ét af initiativerne i regeringens handlingsplan (initiativ 7) vedrører iværksættelse af et projekt, der blandt andet skal bidrage til en udvikling af mere præcise metoder til måling af diskrimination, herunder den oplevede diskrimination.

Det vurderes i forlængelse heraf, at en styrket oplysningsindsats om diskrimination i nattelivet (jf. ovennævnte initiativ 17) foruden at reducere omfanget af diskrimination også vil kunne medvirke til, at overtrædelser af racediskriminationsloven anmeldes mere konsekvent end tilfældet er i dag, hvorved der vil kunne tilvejebringes et grundlag for en mere effektiv indgriben over for bevillingshavere, der medvirker til, at gæster i nattelivet diskrimineres.

Der henvises i øvrigt til Justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2698 af 15. september 2010.

Med venlig hilsen

Birthe Rønn Hornbech